



Huisvader Javostav Mauijevski met kamergenoot Mirek Biela.



Het echtpaar Dykte, alleen een hond ontbreekt nog aan het geluk.



Het Labour Hotel in Diemen-Zuid.



Marcin Kvidto (25) en Robert Kantor (23).

# Crisis verjaagt Polen niet

**Vrijdag ging Labour Hotel officieel open, huisvesting voor Oost-Europese werknemers, Recessie? Als het aan hen ligt, blijven ze nog wel even. 'Het leven in Nederland is beter.'**

tekst MEREL STRAATHOF  
foto's MARC DRIESSEN

**B**reed is de omgebouwde zeecontainer van Gizegoz (25) en Aleksandra (23) Dykte uit Polen niet. Sinds drie maanden woont het stel op een oppervlakte van twaalf bij 2,5 meter: slaapkamer, badkamer en ruime woonkeuken. De eettafel wordt opgesierd door een vaasje met een verwelkte roos, in de slaapkamer trekt Gizegoz nog even snel de bruine bedsprei recht.

We zijn in het Labour Hotel, opgetrokken uit vijftig zeecontainers, vlak bij station Diemen-Zuid. Het biedt onderdak aan 140 Polen, Slowaken en Tsjechen die tijdelijk in Nederland werken. Het functioneert als sinds half november, maar werd pas vrijdag feestelijk geopend. In het Engels, met zwaar Oost-Europees accent, vertelt Gizegoz dat het goed toeven is in het hotel. "We wo-

nen en werken hier al twee jaar. Eens in de zoveel tijd gaan we terug om familie te bezoeken, maar verder voel ik me hier thuis. Ik mis alleen nog een hond."

Beiden werken als magazijnmedewerker voor G-Star. Het weekend beleven ze zoals iedere Nederlander. "Soms pakken we de auto naar een pretpark. Volgende week is Duinrell aan de beurt."

De komende jaren wil het stel in Nederland blijven. "Natuurlijk horen we ook de berichten over de economische crisis in Nederland. Maar

**'Hier heb ik al mijn vrienden, daar heb ik niets meer te zoeken'**

het is hier nog altijd vele malen beter dan in Polen. Een paar maanden geleden was een euro ongeveer drie zloti waard. Nu is dat al vier en een half zloti. Dus als het mogelijk is verdienen we hier ook de komende jaren nog onze euro's."

Even verderop wonen zes Poolse gastarbeiders in een dubbele container. Aan de vijf paar werkschoenen op de galerij te zien, zijn ze bijna allemaal thuis. Op het fornuis staat een grote pan kaasmacaroni te dampen.

Javostav Mauijevski (31) liet drie jaar geleden zijn vrouw en dochter achter in Polen om als heftruckchauffeur te werken. Elke zes weken keert hij terug om ze op te zoeken. "Het liefst zou ik ze hier naartoe laten komen. Maar dan moet ik eerst een goede baan en een huis hebben."

Achter een raam met gebloemde vitrage ligt het domein van twee jonge Polen, Marcin Kvidto (25) en Robert Kantor (23). Kvidto geniet van het leven in Nederland. "Hier heb ik al mijn vrienden, in Polen heb ik eigenlijk niets meer te zoeken. Je wordt daar slecht betaald, als je al een baan kunt vinden. Om een auto te kunnen betalen moet je bij wijze van spreken tien jaar werken. Ik heb achttien jaar in Polen geleefd, maar ik heb er genoeg van."

Kvidto en Kantor werken, net als de andere 140 bewoners van Labour Hotel, voor internationaal uitzendbureau Otto Work Force. De gastarbeiders werken telkens met een contract van een halfjaar. Volgens directeur Frank van Gool begint het bedrijf de economische crisis te voelen. "Voor de autofabrieken hoeven wij momenteel nagenoeg geen Oost-Europese arbeiders te werven. Maar onze mensen werken ook in de logistiek en distributie, daar gaat alles nog prima. Ik verwacht dan ook geen leegstaande containers."